

netop der paa Pladsen. Jeg er derfor overbevist om, at den høitæredede Indenrigsminister vil stille sig velvillig til Sagen. Vel ved jeg, at der er ikke saa meget langt fra den Plads, hvor jeg her tænker en Redningsstation anlagt, til den nærmeste Station — lige over er der vel ikke synderligt over $\frac{1}{2}$ Mil — men Forholdet er det, at denne Stations Redningsbaad har et meget længere Stykke Vej at tilbagelægge for overhovedet at komme til Stede der paa Pladsen, idet den skal ind omkring Klitbatterne og tilbage igjen for overhovedet at naae dertil. Stranden er næsten ikke farbar mellem disse to Pladser. Der er et Kaløb, som ikke kan passeres, og tillige gaar Hirtshals-Pynten saa tæt ud imod Havet, og der findes en saadan Mængde Sten, som opfylder Stranden udenfor, at der ikke er Tale om, at Stranden er farbar paa det Sted. Der er endelig endnu Noget, som taler for, at man paa den Plads opretter en Redningsstation, nemlig at Hirtshals eller Lilleheden ligger paa et høit, fremstødt Punkt; hvorfra der er en tydelig og klar Udsigt til begge Sider fra Næsset, som gaar ud, og derfor vil man derfra, naar der er Fare for Skibbrud, være i Stand til at observere det tidligere, end det maaske ellers vil ske ved Redningsstationen. Desuden have vi Hirtshals Fyr, hvorfra der stadig er Udlig ud over Søen, hvad der naturligvis ogsaa vil bidrage til, at det observeres, om der overhovedet er Fare for Strandinger ude paa Søen. Det er mit Haab, at den ærede Indenrigsminister vil stille sig velvillig til dette Forslag, og i Genhold til Udtalelser af den ærede Ordfører for Finantsudvalget haaber jeg, at Finantsudvalget da ogsaa vil stille sig velvillig dertil. Og hvis jeg tør gjøre Regning derpaa, vil jeg, efter at have hørt saavel den ærede Minister som den ærede Ordfører, tillade mig at gaa ud fra, at Sagen vil bli ven tage op paany mellem 2den og 3die Behandling, og jeg vil derfor forbeholde mig muligt senere at tage mit Forslag tilbage. Hvad angaar Størrelsen af Summen, der er ansat til 8,000 Kr., tør jeg ingenlunde indestaa for, at den passer — jeg er nær ved at tro, at den maaske er temmelig lille — men det har jo mindre at sige; det vil jo kunne rettes ved et Samraad med den ærede Minister mellem 2den og 3die Behandling. Dermed skal jeg anbefale dette Forslag saavel til det høie Things som til den ærede Ministers Velvillie.

Lüttichau: Da den ærede Ordfører med Henhyn til Vædringsforslaget under Nr. 16 har udtalt, at dette vil komme under

fornyet Overbevielse mellem 2den og 3die Behandling, vil jeg blot gjerne tillade mig at udtale, at jeg finder det ganske nødvendigt, at der ikke sker nogen Forandring i den Sum, her er opført, at altsaa Vædringsforslaget fastholdes, og Summen 18,000 Kr. forhøies med 4,000 Kr. Det er nemlig saa, at naar der ikke ansættes en Konsulent for Heste til sværere Trælbrug eller, som de Herrer kalde det, sværere Heste, vil den sjette Hesteavl ganske sikkert lide en væsentlig Mangel derved, idet vi mangle en Konsulent i den enkelte Retning, medens man paa andre Omraader i Diebliffet er ret vel forsynet med Konsulenter. Ligesom en tidligere Taler har udtalt, tror jeg, at der ikke vil være nogen som helst Fare for, at den Personlighed, der hertil er valgt, skulde komme til at virke til Skade for Verne, fordi han nu her faar det Hverv at være Konsulent i en speciel Retning. Jeg tror tværtimod, at man navnlig for Fjans Bedkommende vil komme til at spore en gavnlig Virksomhed fra hans Side netop i dette enkelte Viemed. Da jeg tror, som sagt, at det for Sjyllands Bedkommende vil være saa at sige et Livsspørgsmaal for den konsultatoriske Virksomhed i denne enkelte Retning, og vi faae denne Bevilling eller ikke, og jeg vil derfor støtte den af al Magt. Ved samme Leilighed vil jeg tillade mig med Henhyn til Vædringsforslagene under Nr. 19 og 20 at bemærke, at det jo kan stille sig saaledes, at en Forøgelse af Præmieringen for hyperlig Dyrkning af Huslodder kan komme til stor Nytte for Landbruget, men det gjælder for denne Præmiering, ligesom det gjælder for Præmieystemet i dets Almindelighed, at der maa ske en skarp Censur ved Præmierens Uddeling, og jeg tror ganske bestemt med Henhyn til Præmieringen af hyperlig dyrkede Huslodder at kunne sige, at der vel finder Præmiering Sted i overordentlig mange Tilfælde; hvor der er Grund dertil, og hvor altsaa Præmieringen gjør stor og udstrakt Nytte, men at der ved Siden deraf ogsaa uddeles, i det Mindste i Sjylland, hvor Forholdene ere mig bedst bekendte, en Masse Præmier, som komme, om jeg saa maa sige, paa urette Hænder, hvor Beløbet vel kan siges at blive til en vis Opmuntring, men heller ikke gjør synderlig mere Nytte, idet det ligefrem kommer middelmaadige Landbrug til Gode. Det er derfor, hvis vi skulde have den Bevilling, som er opført i Vædringsforslaget Nr. 20, nemlig til Reiser for Husmænd, i høi Grad at ønske, at det maa kunne føre til et virkelig Opving i Husmandsloddernes rationelle Dyrkning. Det er jo let at udtale et Haab i saa Hen-